

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. I. SKUNDO**

2020 m. vasario d. Nr. S- (7-210/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininką, Rasos Stravinskaitės, narių Editos Galiauskaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo A. I. (toliau – Pareiškėjas) 2020-11-30 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2020-09-28 sprendimo Nr. 1A-185 (toliau – Sprendimas). Mokestinio ginčo šalys Komisijos 2021-01-12 posėdyje nuotoliniu būdu nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento Sprendimu, teigdamas, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką bei anksčiau galiojusio Bendrijos muitinės kodekso nuostatas, pareiga mokėti akcizą, muitą ir importo PVM išnyksta tais pačiais pagrindais, kaip ir pareiga sumokėti muitus. Pareiškėjo nuomone, skundžiamas sprendimas yra neteisingas, neatitinka teisės aktų, reglamentuojančių mokestinių prievolių atsiradimą, jų apskaičiavimą ir išieškojimą, todėl yra neteisėtas bei turėtų būti panaikintas.

Pareiškėjas taip pat nurodė, jog, išanalizavus Europos Sąjungos (ES) teisės aktų nuostatas bei įvertinus esamą ESTT jurisprudenciją, Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui (toliau – LVAT) kilo abejonių dėl to, ar iš tiesų kontrabandinių prekių konfiskavimas po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos ir išleistos vartoti Lietuvoje, panaikina minėtas mokestines prievoles. Todėl, be kita ko, įvertinusi tai, jog įstatymų leidėjas nacionalinėje Lietuvos teisėje iš esmės laikosi kitokios pozicijos, LVAT teisėjų kolegija sustabdė skundo nagrinėjimą ir nutarė kreiptis į ESTT su prašymu priimti prejudicinį sprendimą tokiais klausimais:

1) ar 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES), kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – SMK), turi būti aiškinamas taip, kad skola muitinei išnyksta, kai tokiu atveju, koks yra nagrinėjamas LVAT sustabdytoje konkrečioje byloje, kontrabandinės prekės buvo sulaikytos ir vėliau konfiskuotos po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją (išleistos vartoti);

2) teigiamai atsakius į pirmąjį klausimą, klausiama, ar 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva dėl bendros akcizų tvarkos bei 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos turi būti aiškinamos taip, kad prievolė mokėti akcizą ir (ar) PVM neišnyksta tuo atveju, kai, kaip yra nagrinėjamoje byloje, kontrabandinės prekės sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją (išleistos vartoti), net jei skola muitinei išnyko Reglamento (ES) numatytu pagrindu.

Nurodytų argumentų pagrindu Pareiškėjas prašo panaikinti skundžiamą Muitinės departamento sprendimą.

Muitinės departamentas skundžiamame sprendime nurodė, jog Muitinės kriminalinė tarnyba pradėjo ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-00032-15 pagal nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 199² straipsnio 1 dalyje (neteisėtas disponavimas akcizais apmokestinamomis prekėmis), požymius. Ikiteisminis tyrimas pradėtas dėl to, jog Kauno

teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) mobiliųjų grupių pareigūnai 2015-04-01 surado ir sulaukė kelio Kaunas–Zarasai–Daugpilis 155 km transporto priemonės puspriekabėje šaldytuve „Koegel“ (duomenys neskelbtini) po gabenamų kroviniu gabentas akcizais apmokestinamas prekes: 42 890 pakelių „NZ J. J.“, 9 900 pakelių „H. P.“, 50 000 pakelių „Premjer Red“ ir 40 800 pakelių „Fest Red“ cigarečių su Baltarusijos Respublikos banderolėmis (įtariamaisiais pripažinti: K. H., (duomenys neskelbtini) ir H. S.). Patikrinimo metu rastų akcizais apmokestinamų prekių įsigijimo dokumentų ir dokumentų, patvirtinančių, kad cigaretės turi Bendrijos statusą, minėti asmenys neturėjo. Tokia veika Pareiškėjas, (duomenys neskelbtini) ir H. S. pažeidė Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2004-05-26 įsakymu Nr. 4-200 patvirtintų Fiziniam asmeniui taikomų alkoholio produktų ir tabako gaminių gabavimo ir laikymo Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių 2 punktą, kuris nustato, kad Lietuvos Respublikos teritorijoje fiziniams asmenims draudžiama gabenti ir laikyti jiems nuosavybės teise priklausančiose, pagal nuomos, panaudos sutartį ar kitais pagrindais naudojamose patalpose ir kitose vietose tabako gaminius, nepaženklintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka, taip pat kontrabandinius tabako gaminius bei 3 punktą, kuris nustato, kad Lietuvos Respublikos teritorijoje fiziniams asmenims leidžiama laikyti ir gabenti nepaženklintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka tabako gaminius, kurių kiekis vienam asmeniui neviršija 20 pakelių cigarečių.

Vadovaujantis minėtų faktinių aplinkybių atsiradimo metu galiojusio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 (1992-10-12), nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 4 straipsnio 19 dalimi, 38 straipsnio 1 dalimi bei 40 straipsniu, visos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės turėjo būti pristatytos į muitinę ir jai pateiktos. Remiantis Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsniu, neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas pažeidžiant Bendrijos muitinės kodekso 38–41 straipsnių nuostatas. Nagrinėjamo ginčo atveju, kaip minėta, įsigijimo dokumentai ir dokumentai, patvirtinantys, kad šios prekės turi Bendrijos statusą arba dokumentai, įrodantys importo mokesčių sumokėjimą už į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas importo muitais ir mokesčiais apmokestinamas prekes, nebuvo pateikti.

Vilniaus TM, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies trečia įtrauka, 2015-04-23 sprendimu Nr. 2TR-19-0036 pripažino Pareiškėją, H. S. ir (duomenys neskelbtini) solidariais skolininkais muitinei bei apskaičiavo ir įregistravo jiems mokesčią prievolę: 22 672 Eur muitą, 231 410 Eur akcizus, 61 623 Eur pridėtinės vertės mokesčių (toliau – PVM), 1 527 Eur akcizų delspinigius, 407 Eur PVM delspinigius, paskyrė 31 570 Eur baudą. Nesutikdamas su šiuo Vilniaus TM sprendimu, Pareiškėjas skundu kreipėsi į Muitinės departamentą, prašydamas jį panaikinti.

Muitinės departamentas 2015-06-11 sprendimu Nr. 1A-260 nusprendė stabdyti A. I. skundo nagrinėjimą, kol bus priimtas galutinis sprendimas pagal pradėtą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-000321-15.

Muitinės departamentas atnaujino Pareiškėjo skundo nagrinėjimą, nustatęs, jog Lietuvos apeliacinis teismas 2018-02-23 priėmė galutinę nutartį baudžiamojoje byloje, kuria paliko nepakeistą Panevėžio apygardos teismo 2017 m. rugsėjo 22 d. nuosprendžio baudžiamojoje byloje Nr. 1-29-768/2017 dalį, kuria Pareiškėjas buvo pripažintas kaltu, padarius nusikaltimus, numatytus BK 199¹ straipsnio 1 dalyje (muitinės apgaulė), 199² straipsnio 1 dalyje (neteisėtas disponavimas akcizais apmokestinamomis prekėmis) ir BK 300 straipsnio 1 dalyje (dokumento klastojimas ar disponavimas suklastotu dokumentu) bei nuteisė jį laisvės atėmimo bausme.

Muitinės departamentas Sprendime nurodė, kad LVAT 2007-05-28 nutartyje adm. byloje Nr. A-6-238/2007 yra išaiškines, kad pareiga mokėti mokesčius, atleidimo nuo jų pagrindai bei su juo susiję klausimai yra reguliuojami mokesčių teisės aktais, todėl baudžiamosios ar administracinės atsakomybės klausimus reglamentuojantys įstatymai šiuo atveju netaikytini. Pareiga mokėti mokesčius atsiranda pagal mokesčių įstatymus, o baudžiamoji ar administracinė atsakomybė pagal kitus įstatymus, reguliuojančius su atitinkama atsakomybe susijusius klausimus, t. y. skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi ir jų esmė bei tikslai, todėl tiek pareiga mokėti mokesčius bei pareiga atsakyti už padarytą nusikaltimą, baudžiamąjį nusižengimą ar administracinės teisės nusižengimą gali egzistuoti vienu metu, kilti dėl vieno ir to paties veiksmo ar rezultato. Vilniaus TM, vadovaudamasi skolos atsiradimo metu galiojusiomis Bendrijos muitinės kodekso nuostatomis bei remdamasi ikiteisminio

tyrimo medžiaga, 2015-04-23 sprendimu Nr. 2TR-19-0036 įregistravo Pareiškėjo atžvilgiu mokestinę prievolę.

Prekių įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją ir jų nepateikimas muitinei sudaro pagrindą skolos atsiradimui remiantis Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 1 dalies (a) punkto nuostatomis. Remiantis šio straipsnio 2 ir 3 dalimis, skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu ir skolininkais laikomi: asmuo, neteisėtai įvežęs tokias prekes, bet kurie asmenys, dalyvavę neteisėtai įvežant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas, ar bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas byloje Nr. C-414/02 pasisakė, kad, visų pirma, iš Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies formuluotės matyti, kad Bendrijos įstatymų leidėjas norėjo plačiai apibrėžia asmenis, kuriuos galima būtų pripažinti muitinės skolininkais dėl galimo neteisėto prekių, kurioms taikomi muitai, įvežimo, o byloje Nr. C-454/10 taip pat nurodė, kad dalyvavusiais neteisėtai įvežant laikytini asmenys, kurie kaip nors prisidėjo prie šio įvežimo. Pripažinimui „skolininku“ Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies antros ir trečios įtraukų prasme taikomos sąlygos, pagrįstos subjektyviu vertinimu, t. y. fiziniai arba juridiniai asmenys turėjo sąmoningai dalyvauti neteisėtai įvežant prekes arba jas įsigyti, arba laikyti (byla C-195/03). Nustačius, kad dėl neteisėtai įvežtų į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamų ginčo prekių atsirado skola muitinei, bet kurie asmenys įsigiję ar laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai, pripažįstami skolininkais muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies trečią įtrauką.

Pasak Sprendimo, Lietuvos apeliacinio teismo galutine 2018-02-23 nutartimi paliktame nepakeistame Panevėžio apygardos teismo 2017 m. rugsėjo 22 d. nuosprendyje baudžiamojame byloje Nr. 1-29-768/2017 konstatuota, jog Teismas, remdamasis byloje surinktų ir teismo nagrinėjimo metu ištirtų įrodymų visuma, nustatė, kad buvo suburta trijų asmenų organizuota grupė nusikaltimams daryti: disponuoti akcizais apmokestinamomis prekėmis – cigaretėmis, kurių vertė viršija 250 MGL, ir nepateikti jų Lietuvos Respublikos muitinės kontrolei įvežant iš Latvijos Respublikos; disponuojant netikru dokumentu – krovinio važtaraščiu, prieš tai jį pagaminant. (duomenys neskelbtini) su kitu nustatytu asmeniu parengė nusikalstamos veiklos planą bei priemones, vadovavo bei koordinavo visą veiklą tiek Lietuvoje, tiek Latvijos Respublikoje, t. y. (duomenys neskelbtini) surado vairuotoją, paruošė priedangos krovinį, kroviniui pagamino netikrus dokumentus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 9 straipsnio 1 dalimi, įsiteisėję Lietuvos Respublikos teismų sprendimai yra privalomi visoms valstybės valdžios institucijoms, pareigūnams ir tarnautojams, įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, kitiems juridiniams bei fiziniams asmenims ir turi būti vykdomi visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Taigi, darytina išvada, jog Pareiškėjas, remiantis baudžiamojame byloje konstatuotomis faktinėmis aplinkybėmis ir Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies trečios įtraukos pagrindu, kaip asmuo laikęs, turėjęs savo žinioje ginčo prekes, skolininku muitinei pripažintas pagrįstai.

Muitinės departamentas sutiko su Vilniaus TM sprendime nustatyta prekių muitine verte ir apskaičiuotų mokesčių dydžiu (jų neginčijo ir pats Pareiškėjas), tačiau pažymėjo, kad Vilniaus TM 2015-04-23 sprendimu Nr. 2TR-19-0036 už mokėtinų mokesčių nedeklaravimą visų solidarių skolininkų atžvilgiu mokestinę prievolę buvo įregistruota (taip pat ir paskirta bauda) remiantis ikiteisminio tyrimo medžiaga Nr. 02-4-0032-15. Vėliau Pareiškėjas ir H. S. įsiteisėjusiu Panevėžio apygardos teismo 2017-09-22 nuosprendžiu, o I. E. apygardos teismo 2016-06-27 baudžiamuoju įsakymu buvo pripažinti kaltais padarę nusikalstamas veikas bei nubausti. Taikant dvigubo baudimo draudimo principą, Vilniaus TM 2015-04-23 sprendimu Nr. 2TR-19-0036 paskirta 31 570 Eur bauda Muitinės departamento 2020-09-28 sprendimu Nr. 1A-185 buvo panaikintina.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2020-11-30 skundas atmestinas, ginčijamas Muitinės departamento Sprendimas tvirtintinas.

Ginčas nagrinėjamu atveju yra kilęs dėl mokesčių administratoriaus sprendimo, kuriuo Pareiškėjui su kitais fiziniais asmenimis solidariai yra nurodyta sumokėti 317 639 Eur mokesčių prievolę muitinei neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežus bei disponavus 42 890 pakelių „NZ J. J.“, 9 900 pakelių „H. P.“, 50 000 pakelių „Premjer Red“ ir 40 800 pakelių „Fest Red“ cigarečių su Baltarusijos Respublikos banderolėmis. Iš Pareiškėjo skundo Komisijai turinio matyti, kad Pareiškėjas neginčija Panevėžio apygardos teismo 2017-09-22 nuosprendyje nurodytų faktinių aplinkybių, patvirtinančių neteisėto akcizais apmokestinamų prekių įvežimo į Bendrijos muitų teritoriją, disponavimo šiomis prekėmis faktus, taip pat ir mokesčių administratoriaus Sprendime konstatuoto mokesčių įstatymų pažeidimo, lėmusio mokesčių prievolės muitinei apskaičiavimą, mokesčių administratoriaus nurodytos sumokėti mokesčių prievolės aritmetinio apskaičiavimo teisingumo. Nustačiusi, jog Muitinės departamentas Sprendime išsamiai aprašė teisinį Pareiškėjui nurodytos sumokėti mokesčių prievolės apskaičiavimo pagrindą, t. y., jog Pareiškėjo atžvilgiu skola muitinei atsirado Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 1 dalies (a) punkto (*neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes*) pagrindu, o remiantis šio straipsnio 2 dalies (*skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu*) bei 3 dalies trečios įtraukos pagrindu (Pareiškėjas skolininku pripažintas kaip *asmuo, laikęs, turėjęs savo žinioje ginčo prekes*), tinkamai įvertino bei teisiškai kvalifikavo ginče nustatytų faktinių aplinkybių visumą, Komisija nurodo tvirtinanti Sprendimą kaip teisėtą ir pagrįstą, naikinti jį Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra jokio pagrindo.

Iš Pareiškėjo skundo taip pat matyti, jog, anot jo, pagal ESTT praktiką bei anksčiau galiojusio Bendrijos muitinės kodekso nuostatas, kontrabandinių prekių konfiskavimas po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos ir išleistos vartoti Lietuvoje, pareiga mokėti akcizą, muitą ir importo PVM turėtų išnykti tais pačiais pagrindais, kaip ir pareiga sumokėti muitus. Komisija, pasisakydama šiuo Pareiškėjo skundo aspektu, nurodo, jog LVAT 2019-10-02 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1224-575/2019 (apartyje veiksmai, nulėmę skolos muitinei atsiradimą, buvo padaryti 2015-11-19, Sąjungos muitinės kodeksas įsigaliojo 2016-05-01, cigaretės nuspręsta konfiskuoti Panevėžio apygardos teismo 2017-09-22 nuosprendžiu, kuris Lietuvos apeliacinio teismo galutine 2018-02-23 nutartimi dalyje dėl Pareiškėjo buvo paliktas nepakeistas – sprendimo pastaba) nurodė, kad skolos atsiradimo data lemia atitinkamų muto apskaičiavimo taisyklių taikymą. Galiojusio Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 2 dalyje buvo įtvirtinta nuostata, jog skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu. Šio kodekso 214 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta, kad išskyrus tuos atvejus, kai šiame kodekse aiškiai nustatyta kitaip, ir nepažeidžiant 2 dalies, prekėms taikytino importo arba eksporto muto dydis nustatomas pagal apskaičiavimo taisykles, taikytinas tokioms prekėms tuo metu, kai atsiranda su jomis susijusi skola muitinei (nutarties 30 punktas). Skolos atsiradimo metu galiojusio Bendrijos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies d) punktas nustatė, kad nepažeidžiant galiojančių nuostatų, susijusių su skolos muitinei egzistavimo trukme ir tokios skolos neišieškojimu teisiškai pripažinus skolininką nemokiu, skola muitinei išnyksta, jeigu prekės, su kuriomis susijusi skola muitinei yra atsiradusi, vadovaujantis 202 straipsniu, sulaikomos jų neteisėto įvežimo metu ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos. Pagal LVAT praktiką (2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011) ir ESTT išaiškinimą (ESTT 2009-04-02 sprendimo C-459/07 38 punktas ir kt.) Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnis ir 233 straipsnio pirmos pastraipos d) punktas turi būti aiškinami taip, kad skola muitinei išnyksta, tik jei neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės sulaikomos prieš šių prekių išvežimą iš pirmos muitinės įstaigos. Aplinkybė, jog ginčo prekės vėliau buvo sunaikintos, minėtai prievolei (importo (muitų) skolos muitinei) jokios reikšmės neturi (LVAT 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011 (nutarties 31–32 punktai). Nagrinėjamo ginčo atveju, kaip nurodyta aukščiau, ginčo prekes Kauno TM mobiliųjų grupių pareigūnai 2015-04-01 surado ir sulaikė kelio Kaunas–Zarasai–Daugpilis 155 km transporto priemonės puspriekabėje šaldytuve „Koegel“ (duomenys neskelbtini) po gabenamu kroviniu, taigi jau šalies teritorijoje, o ne prieš šių prekių išvežimą iš pirmos muitinės įstaigos, todėl Bendrijos muitinės kodekso nuostatos dėl skolos muitinei išnykimo šiuo atveju netaikytinos.

Paminėtina ir tai, jog LVAT 2019-10-02 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1224-575/2019 (apartyje aukščiau) nurodė, jog Europos Parlamento ir Tarybos 2013-10-09 reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 124 straipsnio 1 dalies e) punkto norma, numatanti skolos muitinei išnykimą importo arba eksporto

muitu apmokestinamas prekes konfiskavus arba sulaikius ir tuo pat metu arba vėliau jas konfiskavus, yra materialiai, o ne procesinė, todėl galioja tik situacijoms, susidariusioms nuo Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio taikymo datos (2016-05-01, nutarties 33 punktas), todėl Pareiškėjo atžvilgiu ši nuostata netaikytina. Atitinkamai, vertinant skundžiamo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą, nėra pagrindo atsižvelgti ir į Pareiškėjo skunde nurodytą LVAT 2020 m. rugsėjo 30 d. nutartį adm. Byloje Nr. A-830-442/2020, kuria Teismas nusprendė kreiptis į ESTT su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl klausimų, susijusių su Sąjungos muitinės kodekso nuostatų aiškinimu ir taikymu, nes, kaip jau minėta, Pareiškėjo atžvilgiu Sąjungos muitinės kodekso nuostatos netaikytinos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-09-28 sprendimą Nr. 1A-185.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininką	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė